distrctū iudicē pensat. Valde em
sollicitat ī bono ope: si quisq; m
cūctis q̄ agit semp cogitat de
extremo fine. Unde scriptū est.
In oīb; opibus tuis memorare
nouissima tua: et in eternum non
peccabis. Sequitur. ¶ Unde vob
magis obediendo. non solum vn.
sz etiam ipīs miserēmī: qui mt
vob ātō in loco superiore. tanto ī
piculo maiore versatur. De solli
citudine plator et quō mīsēāt sbdi
In piculo magno vsāt. ca. xxiij.
quisquis ī regimīne loco sub
limat. Nam ātō superior ꝙ dub.
tanto piculosior ass: et cui
plg cōmittitur. plg ab eo exigit.
Grande piculū est sibi et alīb
viuere: tpalia et spualia (simul)
puidere. Sic sui curā agēt. ut a
lios nō negligat: sic de alīb cō
gitare. ut serpīm obliuiscendo
nō derelīquat. Sic pcurare tpa
lia. ut nō refrigescat a spuālibus
lia. ut sollicitq; sit de tpalibus.
Inde ꝙ amplīg debent plato
subditi obedire: vñ magis vi
cent eū p ipsis laborare. Ord
cum facūt: non solum siu sōd
etiā ipīs miserent. Sui videlz.
quia aīam suam sāluant: sicut
scriptum est. Misereē aīe tue pla
cens deo. Ipsius quippe qui p
est misēntur: quia onus eius
obediendo alleuāt. Cū em scr̄
tum sit. filg sapiēs letificat
pīem: tanto plg gaudēt et libē
ag laborāt patres spuāles p
filīs: qīto eos vident spuālibz
obtemperare disciplīs. Sequit.
¶ Donec dīns ut obstructis hi
mīa. tamq; spiritualīb palch
tudīnīb amatoribz. et bono ꝙ
odore de bona guersacōe fragn
tes: nō sicut serui sub lege. sz sic
liberi sub gracia gstituti.

Ex pg lectionē et pdicatōez sit ora
tio de spuali plchritudie. xxiij. ca.

Apte post lectionē subdit
orō. Sic est em legere et p
dicare. quomodo agrū sēmare:
sic est orare. quō semen operire.
Sicut qui semāt ī agro. si hoc
arando coopire dissimulāueit:
vemūt volucres. et totum qd
seminatū esse videbatur diri
puūt. Ita qui in agro cordis sui
semina verbi dei psallēdo. legē
do. pdicādo. aspserit. nisi postea
in corde orando reclusērit et quo
dāmō sepelierit: vemūt volu
cres. id est cogitationes huius
seculi. volatiles ianes et vacue.
et rapiūt qd in corde fuerat se
minatū. Ideo pg lectionē et pdi
cationē semp orandū est: ut se
men vbi dei maneat ī corde. et
frūs spuālis creset ī operatōe.
Bene autē ait: tamq; spiritual
pulchritudīb amatores. Non
em pūt impleri hec omnia re
gularia pcepta nisi p amorē
iustitie: que pulchritudo spua
lis est amme. Augg. Nemo tū
tus bñ agit: etiam si bonū
est qd agit. Ord vero subdit. et
bono xpi odore. de bona gūsatōe
fragrantes: ptinet ad bonam
famā et bonam vitam. Unde
aplūs. Christi bonus odor sumus
deo ī omī loco. Seruus sub lege st:
qui ex timore dei fugit. liberi
autē sub gracia: qui ex amore
implent diuina pcepta. Ora
dei diffusa est ī cordibus nrīs:
per spīm sanctū qui datus ē nob.
Iusto vero lex non est posita.
Ubi em spūs dñi: ibi libertas.
Hic autē viam mādatorū dei li
bere currimus: si dilatatum cor
nrm ī caritate dei habeamus.
Sequit. ¶ Vt autē vos ī libello
hoc. tamq; in speculo possitis
inspicere: ne p obliuionē aliq̄d
negligat. semel ī septīana vob
legatur. Cur sepe legi papi
tur iste libellus. xxv. Caplm.
Deo legi frequēt papit. ī tempus
mēoriter teneatur. Huius ei ia
cobus ait. Qui pspexerit ī lege
pfēctē libertatis. et pmānserit ī ea
non auditor frūs obliuiosus. sed
frūs opis: hic beatus ī factō suo erit.
Et bene hūt libellū dicit speculū. quia ī eo tamq; in speculo in
spicere possimus quales sumus:
siue pulchri. siue fedi. siue iusti.
siue iniusti. vtrūq; nīm regulariter
viuat: vtrum pficiat an deficiat.
vtrū deo placeat an displiceat.
Scriptura quippe sacra: nrām no
bis interiorē repūtat ymaginē.
Ostendit quid formosum. quid
deforme sit ī anima: et qualiter
pulchritudo iustitie debz obtinari. qualiter debeat virtutū decor
cōponi: quomō vicioz macias
optet abstergi. pauor vsq; ē
mala semp agere. et que egerūt
nūq; retractare. qd facūt. ceca
mente pterāseunt. At contra sancti
viri in scripturis sanctis. cotidie se
ipos non cessant increpare. vitam
suam moresq; suos vigilāt pēsare: et si aliquid deforme uel im
positum uel inordinatū inuene
rint: mox sedīm qd scripturis vident.
reformare et componere studēt: quatenus sancti et imaculati cora dño deo
tā ī corpe inuenīāt qm ī aīa. Ideo
pbta ait. Tuc nō confundar: cum
perspexero ī omībz mādatis tuis.
Et aplūs admonet dicēs. Renouamīni in spū mētis vīe. Et iterum.
Noster interior hō: renouatur de
die in diē: Vñ apte subiungitur.
¶ Et vbi vos inueneritis ea que
scripta sūt facientes: agite gra
cias domino bonoz oīm largitori.

De gracarū actione. xxvj. cap.

Graciarū actio pīi hominis
semp a nobis debet: a quo
omne datum optimū et oē donū
pfm scriptura teste descendit.
Nemo em est donis dei btis: qui
donāti existit ingratus. Aut em
aplūs. Quid habes. qd nō acce
pisti. Si acceptisti: quid gliaris.
quasi non acceperis: Agento q
dño deo nrō gracias agere ad
monem: ut agnoscat hō si bene
vuit dei gīa se hre: et ut pficiat
in dilectione iustitie. non se alīū
de ꝙsecutuz. Crue cogitatio piū
facit. Ipsa est em sapiēcia q̄ pre
tas votatur: qua colit pīs deum.
Colitur aūt sacrificio laudis ac
tionibz gīaz: ut cultor eius nō
in sepo sz in illo glorietur. Se.
¶ Vbi autē sibi quisq; vestrū
videt aliquid deesse: doleat de
pterito. caueat de futuro: orans
ut sibi debitum dimittat. et in
temptationē nō inducat. Amen.

Explicit gmentū seu exposicio
venerabilis magīi Hugonis de
Sancto victore sup Regulā bti
Augustini yponensis. Episcopi
patris nostri.